

I mellanrummet

Ett examensarbete av Niklas Alexandersson
Keramikkonst III HDK 2010

Innehåll

Projektbeskrivning	4
Inledning	7
Arbetsprocess v 7 - 10	8
Halvtid	16
Arbetsprocess v 11 - 15	18
Reflektioner	34
Inspirationsbilder	36
Material och teknik	38
Källförteckning	40
Tack	41

Projektbeskrivning Examensarbete 2010

Niklas Alexandersson Keramikkonst III HDK

“Bakom stängda dörrar”

Bakgrund/Inriktning

I höstas påbörjade jag ett projekt som handlade om trapphuset och grannar. Jag byggde korridorer som man kunde titta in i genom ett dörröga. Jag ville se om jag kunde skapa känslan av att man stod i en tambur och tittade ut i en verklig korridor. Projektet handlade också om att undersöka möjligheten att skärma av omgivningen genom att göra min gestaltning i ett tittskåp.

I mitt examensarbete vill jag jobba vidare med tittskåpet men vända dörrögat inåt och gestalta det som kan tänkas finnas på andra sidan dörren. Eftersom jag inte vet är allting möjligt. Jag kommer att jobba scenografiskt med lera för att på ett realistiskt, surrealistiskt eller abstrakt sätt gestalta insidan. Det kan vara allt från en pensionär som lyssnar på radio, ett abstrakt landskap eller en enorm fabrik.

Inspiration

- Naturen. Hur bor andra djur?
- Sagor. I sagor kan allt hända.
- Föreställningar. Det man tror när man inte vet.

Detta vill jag undersöka:

Jag vill undersöka det vardagliga och det abstrakta inom tittskåpets ramar. Till en början kommer jag gestalta dem var för sig för att sedan låta dem mötas.

- Var finner jag mest spänning? Är det i vardagen, i det abstrakta eller i mötet mellan dem?
- Vad händer om jag tar något ur sitt sammanhang och sätter in det i ett nytt?

Material/Avgränsningar

Projektets fokus ligger på vad som händer på insidan av tittskåpen. Därför kommer jag att göra enkla boxar i trä där jag stoppar in de inre rummen. Träboxarna kommer att fungera som ett hölje som döljer det inre rummets form samt sladdar, lampor och batterier. I boxens framsida kommer jag att montera ett dörröga så man kan titta in i det inre rummet. Boxarna kommer vara max 30 x 30 x 30 cm

De inre rummen kommer att vara gjorda i porslin eller stengods och tillverkade med olika metoder beroende på vad jag eftersträvar. Ibland kommer jag att jobba med keramiska trycktekniker på väggar och golv för att göra t.ex. fönster eller dörrar. Jag kommer också att tillverka olika föremål i stengods eller porslin som jag placerar i rummen. Andra material och föremål som t.ex. textil, ståltråd, trä, speglar eller leksaker kan också bli aktuellt.

Genomförande

Varje vecka börjar jag med att skissa på olika idéer, både tvådimensionellt och i kartong. När det gäller de abstrakta rummen kommer jag skissa direkt i leran och använda olika tekniker för att hitta intressanta former och ytor. Fram till vecka elva kommer jag att jobba parallellt med vardagen och det abstrakta. Efter det kommer jag att fördjupa mig i det jag finner mest spännande och eventuellt tillföra ljud. De sista två veckorna kommer jag jobba med rapporten.

Målsättning:

- Att hitta en spänning mellan det verkliga och det överkliga.
- Använda mig av och vidareutveckla de kunskaper jag har och försöka binda samman olika uttryck till en helhet.
- Utforska tittskåpets möjligheter och att jobba scenografiskt med leran.
- Följa en tidsplan och inte göra allt i sista stund

Sovrum
Hållrum
Vardagsrum
Tomrum
Väntrum
Mellanrum
Andrum

Mitt examensarbete har handlat om yttre och inre rum,
och mötet mellan dessa.

Utvalda utdrag från min loggbok samt arbetsprocess under rubriken ” I verkstan”

Jag har valt att berätta om mitt arbete genom att ge utdrag direkt från min loggbok samt genom texter där jag beskriver det fysiska arbetet. Detta gör jag för att det finns en direkthet i loggboksanteckningarna som jag inte kan återskapa i efterhand.

Lite information om rummen.

Alla rum är ungefär i skala 1:30 vilket innebär en takhöjd på c:a 8 cm i alla rummen. Eftersom jag fotograferat in i rummen skriver jag inte ut mått vid bilderna. När jag skriver box tänker jag på rummet sett utifrån annars kallar jag det rum.

Måndag 15/2

Idag började det på riktigt. Efter över en månads tänkande, vändande och vridande blev jag kladdig om händerna. Jag har suttit och gjort små miniatyrmöbler, det är pilligt men avslappnande. Ett bra ord som dök upp idag var ”föreställningar”. När jag inte vet eller förstår gissar och spekulerar jag, letar efter ett fack att placera något eller någon för att slippa leva med ovissheten. Detta innebär att jag bär på många gamla föreställningar som kanske borde omprövas.

På Wikipedia fann jag att föreställningar bland annat finns inom:

- Teatern, skapa känsla av verklighet.
- Religion, tron på övernaturliga fenomen.
- Estetik, föreställningar om naturlig eller poetisk skönhet

Torsdag 18/2

Idag kom jag fram till vad jag undersöker i mitt projekt nämligen olika stämningar. En stämning är platsrelaterad och hänger i luften på något vis till skillnad från en känsla som befinner sig inom en. Jag kanske inte ska jobba med specifika berättelser utan skapa platser som påminner om något och försöka väcka nyfikenheten?

I verkstan

Första dagarna tillverkade jag miniatyrmöbler i stengods. Jag hade inga förlagor utan jobbade direkt och spontant. Möblerna är mellan 3 och 8 cm höga.

Tapeterna är tryckta med en teknik som kallas papperstryck. Kortfattat går det ut på att man blandar ett pigment med vatten och penslar blandningen på en bild utskrivet med laserskrivare. Färgen fastnar bara där pappret är öppet och inte där det är trycksvårta. Sedan för man över bilden till leran genom att lägga pappret på leran och gnugga över pigmentet.

På tapeterna experimenterade jag med olika engober och färgkroppar. Jag gillar de färgkombinationer där det inte är för stor skillnad mellan färgerna. Mönstren är hämtade ur boken "Samurai Patterns"

V8

Denna vecka är en abstrakt experiment-vecka enligt min tidsplan. Det innebär att jag kommer jobba med olika reliefer, strukturer och former som jag senare kan applicera i rummen.

Torsdag 25/2

Nu har jag jobbat några dagar med reliefer. De mest spännande är de som har en riktning, en fryst rörelse. Tanken slog mig att rumsligheten jag jobbar med också skulle kunna vara mitt "inre galleri". Möjligheten att kunna göra storskaliga installationer som skulle vara svåra eller omöjliga att genomföra på riktigt känns lockande.

Är det viktigt för mig att jobba med hemmet som plats för ett skeende? Hur upplevs samma skeende i ett galleri?

Lördag 27/2

Klockan är 01.11 och jag kom precis hem från skolan. Jag har gjort två rum med snödrivor, ett vardagsrum med rosa tapeter och ett neutralt "galleri" med vita väggar. I lägenheten upplever jag drivorna mer på riktigt än i galleriet, där det mer blir bilden av drivor. I galleriet blir det en större distans till det som sker, men å andra sidan känns det friare än att jobba i lägenheten, då jag måste förhålla mig till att det är ett hem, vad det nu innebär.

Hur får jag en betraktare att stanna kvar?

Kanske handlar det om att väcka en nyfikenhet. Få någon att undra, lösa en gåta eller sätta sig in i situationen.

Det finns en spänningen precis före eller direkt efter en händelse. Om det finns en ovisshet eller en lucka som betraktaren själv måste fylla i kanske hon stannar?

Snörummet sett utifrån.
H 8 cm

V9

Denna vecka flyttade jag ner till projektrummet i källaren för att få mer plats och bättre arbetsro. De två första veckorna hade jag mestadels jobbat med att få fram en bank med prover, nu kände jag att det var dags att börja bygga rum.

Tisdag 2/3

Vad är det jag arbetar med? Är det viktigt att ha ett tema, en utgångspunkt?

Olika spår som känns intressanta.

- Drömmar. Utgå från drömmar som utspelas i olika miljöer. Drömmar är en mix av det verkliga och överkliga och återspeglar både längtan och rädslor.
- En lägenhets liv. Utgå från en och samma lägenhet. Vad kan den tänkas varit med om genom åren? Vilka har bott där?
- Mitt inre galleri. Jobba med ett galleri i liten skala där jag kan jobba fritt med olika installationer.

Torsdag 4/5

Idag testade jag att extrudera ut mina rum i ett försök att snabba på tillverkningen av rummen, men det funkade inte så bra. Det blev mycket jobb ändå och det blir svårt att trycka tapeter och golv inne i boxen. Jag gjorde i varje fall två kuber av de extruderade ämnena för att se hur boxarna fungerar uppsatta på vägg. När kuberna var blöta såg de ut att vara gjorda i betong, vilket var väldigt fint och samtidigt knyter an till höghus och lägenheter.

Boxar 18*18 cm

Dörrögat förvränger storleksuppfattningen och gör att rummen upplevs större än vad de egentligen är. Det gör också att man ser allt i rummet och gör det möjligt för mig att styra ljussättningen i rummet.

1

2

3

4

I Verkstan

Detta är fyra rum från vecka 9 i den ordning jag gjort dem. I alla rummen har jag experimenterat med att sätta in möbler från vecka ett, samt föremål jag hittat i verkstan och sedan fotograferat.

Först gjorde jag rummet uppe till vänster. Jag ville testa att göra ett större rum för att se hur upplevelsen ändrades. Det blev mer som en samlingslokal än ett lägenhetsrum, vilket inte passade just nu. Efter det gjorde jag snabba modeller i olika storlekar för att hitta ett bra format. Jag fastnade för formatet i rum två och fortsatte göra några rum i den storleken. Rum tre och fyra är i stort sett identiska men med olika händelser. Jag upptäckte att ifall en spricka uppstår i taket kan man relatera det till något mänskligt t.ex. en vild fest. Är sprickan i golvet känns det mer onaturligt, som att något försöker tränga sig in i rummet underifrån.

V10

Måndag 8/3

Alla rum jag gjort hittills är tomma och det är ganska spännande i sig. Vem kan tänkas ha bott här? Skulle jag vilja bo här?

Det finns en speciell energi i tomrum, det saknas något, samtidigt som jag stundvis kan uppleva det som rofyllt. Ett tomrum ber om att fyllas och oftast fyller jag det. Kanske detta examensarbete kan vara en övning i att låta bli och lämna utrymme som andra kan fylla...

Jag kom också att tänka på ordet mellanrum. Ett mellanrum behövs inte fyllas, det ska inte fyllas. Om jag drar en parallell till musiken så består den av ljud och mellanrum. Utan mellanrum hade det snart blivit outhärdligt. Det är enligt mig mellanrummen som gör musiken levande och vacker.

Onsdag 10/3

Handledning med Morten Löbner Espersen.

Anteckningar från handledning.

- Insidan är det viktigaste. Hitta intressanta historier.
- Innehållet i rummen behöver inte vara sammanhängande och behandla ett visst tema, det kan vara begränsande.
- Kanske också jobba med utsidan?
- Bra om man kan se sig omkring i rummet, ha en rörlig blick.
- Behövs dörrögat?
- Om jag väljer att jobba med slutna rum och vill ha blanka ytor kan jag råglasera.

Morten kom med många bra synpunkter. Det kändes befriande att höra att jag inte behöver begränsa mig till ett specifikt tema. Det där med rörlig blick ska jag fundera vidare på. Jag ska också testa hur det känns utan dörrögat och om jag kan hitta en bättre lösning.

I Verkstan

De första rummen jag gjorde hade alla någon sorts händelse som utspelades på väggar, golv eller i taket. Jag hittade många intressanta strukturer under vecka åtta som jag jobbat vidare med. Det kändes spännande att sätta in relieferna i ett sammanhang. Nackdelen med relieferna var att rummet blev låst till den specifika händelsen. Om jag lämnar rummet tomt och stilla finns det utrymme för senare händelser.

Jag började experimentera mer med ytan på väggarna och försökte få fram lite nya golv, bl.a. parketten på de två översta bilderna t.v.

I botten har jag en ljusbrun engobe. Sedan tryckte jag ett parkettmönster som jag gjort i Illustrator över det. För att få ytan mer levande pudrade jag över ett tunnt lager rödbrun färgkropp och gnuggade in färgen bräda för bräda. Tidskrävande men effektivt.

Halvtid

Nu har halva projektet gått och det är dags att ta några beslut.

Öppen eller sluten box?

Om jag har ett öppet rum i en ytterbox finns möjligheten att leka vidare i det oändliga. Jag kan använda dem som scenografier i år framöver och variera utsidans form. Nackdelen med detta är att rummet aldrig blir riktigt avslutat och att koppling mellan utsida insida blir vagare. När jag sluter rummet är det som att jag flyttar ut och på så sätt ger utrymme åt något annat att flytta in. Det finns en tjusning i att lämna rummet åt sitt öde. Kanske jag borde gå lös i rummen och göra vilda experiment för att släppa på kontrollen och lära mig acceptera det som sker?

Dörröga eller inte?

Fördelen med dörrögat är att jag kan kontrollera ljuset eftersom det inte finns någon annan öppning i rummet.

Om man istället skulle se in i rummen genom en öppen vägg eller taket kan jag inte styra över ljuset, vilket känns jätteviktigt för stämningen. Jag testade att göra små hål i väggen som man kan titta in genom. Fördelen med detta är att man kan se sig om i rummet på ett annat sätt än genom dörrögat, men jag saknade dörrögats djupverkan.

Hur ska jag visa boxarna?

Även om insidan är det viktigaste i mitt projekt kan jag inte blunda för att det finns en utsida. Hur och var ska jag placera rummen?

Olika idéer på presentation:

- På vägg
- På höga podier anpassade efter boxarna.
- Hängande i tunna kedjor eller fiskelina.
- Sätta dem på armeringsjärn från golvet.

Som det känns nu kommer jag framöver utforska slutna rum och fortsätta använda dörrögat. Presentationen får vänta så länge.

En toalett, så liten att den rymms i handen. Jag testade att stänga boxen helt och bara lämna ett hål för dörrögat och ett litet fönster för ljusinsläpp. Det blev väldigt fint att stänga boxen helt, en enkelhet och helhet jag saknat tidigare.
H 7 cm.

V11

Onsdag 17/3

Kom tillbaka till Göteborg efter en behövlig paus i Skåne. När jag kom till skolan skrev jag ut några bilder på rummen i svartvitt. Jag blev väldigt positivt överraskad. Fotona hade mycket av de stämningar jag söker och känns verkliga.

Detta gav mig en funderare. Blir fotona starkare än de keramiska objekten? Ska fotona bli de färdiga resultaten? I så fall kanske jag också ska börja skulptera levande varelser för att få in en rörelse i rummen. Det blir då möjligt jobba med skeenden och historier på ett annat sätt.

Hur som helst så inser jag nu att foto kommer bli en viktig del av projektet. Kanske jag gör en fotobok som en del av det jag redovisar?

Fredag 19/3

Idag hade jag handledning med Frida.

Anteckningar:

- Begränsa dig inte till ett tema, rummet är begränsning nog.
- Jobba med text som komplement till rummen. Kanske en titel som ger en ingång till en berättelse.
- Kör bara på och se vart vägen för dig.
- Det kanske är bra att presentera rummen på olika sätt. Olika lösningar som passar de olika rummet.
- De keramiska rummen har kvalitéer som fotona inte har. Fotona får du på köpet.

Handledningen med Frida var väldigt givande och sporrande. Hon påpekade precis som Morten att jag inte ska fundera så mycket utan bara köra på och att jag redan har mycket som är intressant.

Svartvita bilder på rummen. Skulle vilja testa att skriva ut sepiafärger för att se om jag kan få en tidlös känsla.

Söndag 21/3

Kanske arbetet handlar mycket om frihet? Vad är värst, att vara fången kroppsligt eller i tanken?

När jag stänger rummen blir de ju väldigt stängda men samtidigt självständigare och friare eftersom jag inte längre kan påverka dem som jag vill.

Kanske ska jag ge sladden, batteriet och lampan en större plats i helheten? De finns ju ändå där, då kanske jag ska använda dem istället för att försöka dölja dem? Göra sladdhärvor, binda samman rummen med sladdarna, göra ett kraftverk med flera batterier...

Tjockleken på väggarna spelar också en stor roll. Hur påverkas upplevelsen ifall väggarna är tre cm tjocka? eller 3 mm?

Jag har länge velat jobba med ljud eller musik till rummen.

Flygel i stengods H 5cm.

I Verkstan

Förutom flygeln gjorde jag också ett rum där jag kastade lerkluttar i en hörna under 10 minuter. Jag kände mig frustrerad och ville se om jag kunde beskriva känslan på detta sätt. Det kändes kul och frigörande att själv bli aktiverad i rummet, inte bara vara en byggnadsarbetare.

När jag hade satt dit alla väggar så tittade jag på rummet uppifrån och tyckte det blev intressantare än rakt framifrån. Detta ledde till att jag testade att göra ett hål för dörrögat i taket istället.

V 12

Tisdag 23/3

Idag har jag gjort ett rum med skogstapet. Först tapetserade jag alla väggarna men det blev för mycket så jag målade två av väggarna vita så skogstapeten blev en fondvägg. Rummet var ett försök att beskriva min längtan till naturen. Det hade inga fönster och blev väldigt ångestfyllt. Då tänkte jag att istället för att tycka synd om sig själv kan man försöka göra det bästa av situationen. Jag fick en inre bild av en vuxen och ett barn som sitter vid fondväggen. De har det mysigt och den vuxne läser en saga som för dem långt från staden.

När Oskar i min klass tittade in i rummet tyckte han att det hade varit fint med ett tält. När han var liten brukade de ha ett inomhustält att leka i.

Onsdag 24/4

Kanske jag ska jobba med temperaturkägglor som symboler för människor/ liv?

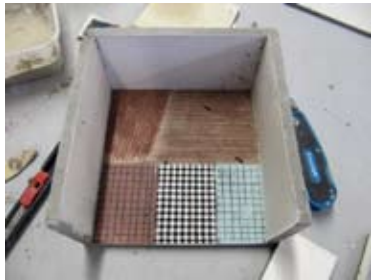
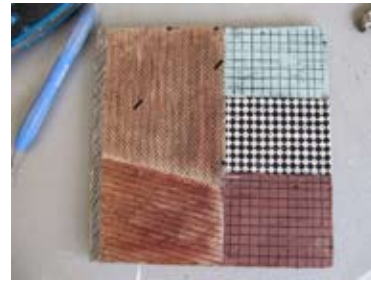
Kägglan påverkas av sin tid i ugnen och visar tydliga spår av ugnens yttre påverkan. Vissa käglor är seglivade medan andra krokisar tidigare. Det finns något vackert och samtidigt vemodigt över dem.

TVå käglor i skogsrummet.

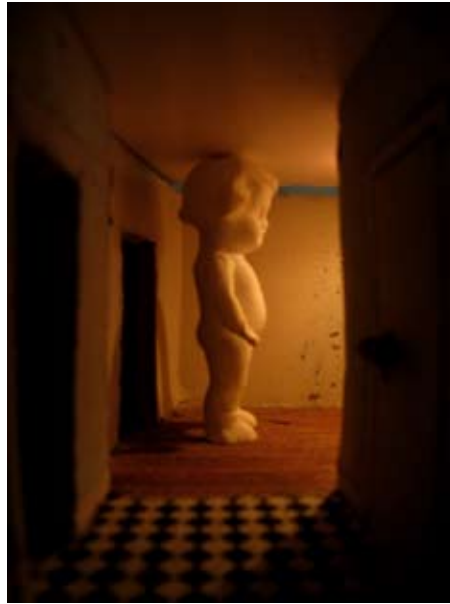
Tältet och figurerna är gjorda i paria-porslinslera för att få ett bra ljusgenomsläpp

Här är en bildserie där jag tillverkar en tvåa med kök. Först byggde jag ihop alla golvplanen i photoshop. Sedan var det bara att sätta upp väggarna. Köksutrustningen har jag tecknat och sedan tryckt. Jag trodde inte det skulle funka så bra som det gjorde. Först hade jag tänkt att det skulle vara tätt i köket men när jag satte lampan i det inre rummet blev det ett helt annat djup och mer spännande. Jag gjorde ett litet fönster i köket för att få både dagsljus och artificiellt ljus och på så sätt skapa känslan av tidig morgon. Denna boxen är gjord i en lera där jag blandat i 0,5% svart färgkropp. Detta gjorde jag för att få fram känslan av betong och tyngd i lådorna.

Prover på olika mängd svart färgkropp.

Några foton tagna i rummet innan jag stängde igen det.

V 13

Måndag 29/3

Idag gjorde jag en källare med slitna väggar. De slitna väggarna gjorde jag genom att engobera i flera lager och sedan sätta lersjoket under kranen. Jag började också jobba med varmluftpistolen för att snabbtorka leran och en vått tyg för att blöta upp. Detta sätt att jobba påskyndade arbetsprocessen väsentligt.

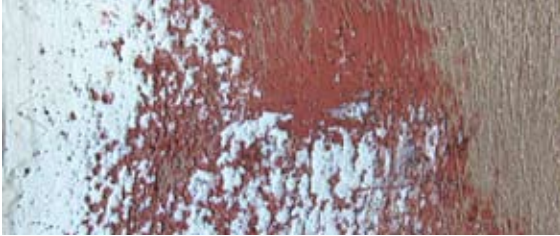
Innan jag skulle hem fotograferade jag olika föremål i källaren. När jag höll på att fota en leksakshjort ramlade den så att huvudet vilade på trappan. Det blev en väldigt obehaglig scen.

Tisdag 30/4

Idag har jag gjort en stolprofil till extrudern så att jag kan pressa ut långa ämnen för att massproducera stolar. Jag tillverkade några enkla verktyg och hittade snabbt en bra metod för tillverkningen. Stolarna blev jättefina, det ska bli spännande att använda dem i olika sammanhang.

Torsdag 1/4

Stolarna jag gjorde i tisdags blev för stora om jag vill få plats med riktigt många i ett rum. Jag gjorde en ny profil där stolen är 2 cm hög... Alltså pytteliten. Jag förbättrade tillverkningsprocessen ytterligare och när jag kom hem hade jag gjort 100 stolar!

Närbild av en vägg till källaren.

Stolar under pruduktion.

Niklas stolfabrik. Sågade till en kloss som jag bearbetade stolarna på.

Några av de foton jag tog i måndags.

Stolar

För mig symboliserar en tom stol stillhet, väntan och tystnad. Stunden innan eller efter.

Söndag 4/4

Igår testade jag olika sätt att jobba med stolarna. Jag såg framför mig ett rum där jag står på en scen och skådar ut över ett hav av tomma stolar. Jag tänkte på den anspänning som infinner sig stunden innan jag ska tala inför en grupp. Känslan av att vara alltings mittpunkt, alla blickar riktade på mig, alla öron vända åt mitt håll, hjärtat dunkar, ingen återvändo. Hur kan jag vända denna känsla till något mer lustfyllt? När jag ser det hela objektivt är det ju egentligen ett fantastiskt tillfälle. Alla kommer dit för att lyssna på min berättelse, ingen vill mig nåt illa...

Fin titel på rummet: ”Att bryta tystnaden”

I Verkstan

Jag fotograferade stolarna i olika antal rader för att se hur upplevelsen ändrades och för att hitta en bra proportion på rummet. Det fungerade bäst när stolarna sträckte ut sig på brädden. Jag fotograferade också stolarna som att man satt på en av dem. Stämningen ändrades markant från att stå i centrum till att vara anonym.

Jag har ännu inte spikat vad jag ska använda stolarna till och väntar med att göra färdigt rummet ifall jag behöver stolarna som statister.

Måndag 5/4

Idag testade också att sätta en stängd box på ett högt podie. Det fungerade ganska bra men sämre än på vägg. När boxen sitter kloss mot väggen upplever jag det som att rummet fortsätter in i väggen om det är ett avstånd mellan boxen och väggen blir boxarna mer självständiga.

Tisdag 6/4

Idag blev en sån där dag som jag mest går omkring och grubblar. Jag pratar med folk och städar, skjuter på det som behövs göras. Allt hopar sig till en stor klump av måsten och leken har försvunnit. Att skapa ett rum i tanken går på en sekund men i lera tar det flera dar. Det känns som jag lagt in en beställning på en massa rum som måste levereras senast V 18, och jag ligger efter i schemat.

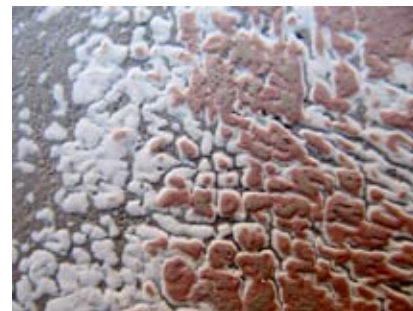
Kanske jag ska strunta i alla mina idéer och göra något helt nytt? Kanske har de funnits i mig för länge och tappat sin energi?

Tidens spår

Jag bestämde mig för att experimentera vidare med slitna ytor. Långsamma händelser istället för snabba, explosiva som jag jobbade med i början av projektet.

Slitna ytor bär på en historia, ett vemod och en stillhet. Tidens spår.

Jag utsatte leran för samma element som naturen använder.

Varmluftspistolen blev min sol, tryckluftspistolen min vind och kranen mitt regn. Flera års slitage på några minuter.

I Verkstan

I slutet på veckan jobbade jag med ett rum där jag satte väggarna diagonalt. Detta gjorde jag för att undersöka ifall känslan att befinna sig i rummet blir starkare om du inte ser rummet rakt framifrån. Jag använde det slitna golvet och väggen med den stora flagan från veckans experiment. Jag tillverkade en lampskärm i parialera som jag placerade på väggen för att jobba med skuggor på ett annat sätt än med lampan i taket.

När jag satte ihop väggarna väcktes idén att jobba med ett fönster på ena väggen och sedan trycka och skulptera en yttermiljö i det gömda utrymmet bakom.

Bilderna på höger sida är processbilder av olika situationer i rummet.

V15

Jag hade kvar några lersjok med slitna ytor från förra veckan och testade att göra ett mindre rum fyllt med byggnadsmaterial från de senaste veckorna. Det är något vackert med det som blir över. Lera är ju tacksamt, det är ju bara att blöta upp och börja om, men vad gör man med riktig betong?

Formatet på rummet till höger känns väldigt tilltalande. Det kanske är något med att det rymms i handen? Utrymmet inuti upplevs lika stort som i de tidigare rummen. Den största nackdelen är att det är svårare att jobba med detaljer. Hade jag haft några veckor till hade jag nog experimenterat mer med formatet, kanske gjort ännu mindre och jättestora rum.

I slutet av veckan gjorde jag ett nytt snö-rum i en sluten box. Snörummet var ett av de första rummen jag gjorde och är ett av mina favoritrum. Jag ville se hur det kändes att göra en ny variant. Det var svårare än jag trodde. Jag fick inte till samma böljande känsla och kände mig frustrerad över att jag inte fick till det. Det fattades något. Jag gjorde en dörr som stack upp bakom snödrivorna vilket gjorde det hela mer spännande. Någon är fast. Jag tänkte på vad jag skulle gjort om jag varit instängd i rummet och kom att tänka på snögubbe och snölyckta. Jag experimenterade också med höghus utanför fönstret för att se hur det upplevs. Denna veckan har jag jobbat med rapporten vid sidan av det keramiska arbetet.

De sista två veckorna skall allt monteras och slutföras. Jag kommer skissa på upphängningen och försöka samla mig inför examinationen. Förhoppningsvis ser jag projektet mer objektivt än jag gör i skrivande stund.

Reflektioner

Mitt examensprojekt har varit väldigt omfattande med många ingredienser som jag försökt knyta samman till en helhet. I mina reflektioner vill jag visa på vad som varit viktigt och lett mig framåt under projektet.

Stämningar

Grundtanken var att undersöka tittskåpet som plats för en berättelse. Jag trodde först att jag skulle bygga snabba kulisser, för att sedan fokusera på inredning och händelser som skulle utspelas i rummet. När jag hade gjort några rum insåg jag att själva rummet var det mest intressanta.

Jag funderade på relationen människa – natur och använde lerans egenskaper för att skapa olika skeenden på väggar, golv och tak. Som att naturen tränger sig på. Ljussättningen blev också väldigt viktig. När jag letade efter ett ord som beskrev vad jag undersökte fann jag ordet stämningar.

”En stämning är platsrelaterad och hänger i luften på något vis till skillnad från en känsla som befinner sig inom en.” skrev jag i min loggbok. Nu kanske jag skulle säga ”sitter i väggarna” istället.

Vid sidan av leran

När jag gjort ett rum fotograferade jag olika objekt i rummet. Detta var en väldigt rolig del av min process och jag har insett hur viktigt fotograferandet är för mig och att det är ett mycket bra komplement till att jobba i lera. Med kameran kan jag vara mer spontan och får ett resultat direkt. Mina första rum hade olika händelser i väggarna, men när jag fotograferade var dessa händelser i vägen för en tillfällig händelse. Detta gjorde att jag började göra rum utan händelser. Tomrum.

Tomrummet kändes intressant, det vill fyllas, något saknas. Jag började i detta skede tänka på andra intressanta rum som andrum, väntrum och mellanrum. Dessa rum bär på en berättelse i sig och är synonymer för ens inre.

Min arbetsprocess har i stor utsträckning pågått på två parallella plan. Dels ett fysiskt och estetiskt plan där jag har undersökt form, färg, yta och möten mellan dessa. Samtidigt har det pågått en inre dialog där jag försökt bena ut vad som är väsentligt för mig och vad som triggas mig. Ibland har mina tankar flugit iväg i en helt annan riktning än den väg jag inledningsvis planerade ta, och ibland har arbetet i leran dragit med mig på sidospår.

Jag har ofta haft svårt att acceptera när detta händer och har tidigare sett det som ett misslyckande. Nu börjar jag förstå att det är en del av min process och för mig till oanade platser.

Viljan att förkroppsliga min tanke är en startpunkt, men när jag jobbar fysiskt med tanken dyker ofta alternativ upp, som att lera vill något annat. Detta håller uppe min energi och nyfikenhet.

Abstrakt vs Vardagen.

En målsättning i projektet var att hitta en spänning mellan det verkliga och det överkliga.

-Var finner jag mest spänning? Är det i vardagen, i det abstrakta eller i mötet mellan dem?

Jag har inte hittat ett svar på den frågan. Det mesta blir intressant om jag bara ger det tid, oavsett om det är realistiskt eller abstrakt. Det jag har kommit fram till är att jag gillar att jobba med ovissheten. Att genom en stämning och spår väcka en undran och nyfikenhet.

Vad har hänt? eller Vad händer där inne?

En fortsättning

Under hela projektet har jag utgått från bostaden. Det hade varit intressant att jobba med offentliga platser och utomhusmiljöer. Det hade också varit kul att bygga organiska former som man kan titta in i. Jag skulle också vilja jobba med leraanimation, för att få in en rörelse i rummen.

Vad som inspirerat mig
under projektets gång.

Man kan inte svika sin bästa vän och bli bra på att
sjunga samtidigt. av Kim Hiorthöy

Anish Kapoor

De Ovanliga av Åke Mokvist

Katrin-Sigurdardottir

Svenska Ödehus av Sven
Olof Karlsson

du var inte där
och när jag låtsades röra vid ditt ansikte
skingrades det till vatten
och ljusreflexer över kudden
rummet hade redan
klätt om till en skogsglänta
där älvan satt
bakom sitt lilla gröna skrivbord
med utdragna lådor våta av dagg
hon hade förirrat sej in i bebodda trakter
och hetsad med gråt i ögonen
försökte hon
skriva sej hem igen i ett rasande tempo
bläckhornet fullt av blåbär låg omkullvält
ord och meningar
svävade och sprack kring hennes händer
som såpbubblor vinden fångat
och satt tänderna i

Bruno K. Öjler

Min omgivning.

Hänkelpress

Verktyg jag använt under arbetet.

Material och teknik

Boxarna är gjorda av kavlade lersjok i en begagnad stengodslera med mycket chamotte. Leran är infärgad med 0,5 % färgkropp.

Möblerna är skulpterade och i stengodsleran CS 900. Stolarna är extruderade i en hänkelpress. Jag gjorde en profil på en stol sedd från sidan och pressade ut ett långt ämne som jag sedan kapade till stolar. De är i CS 900 infärgat med 10 % svart färgkropp.

Ytor:

Papperstryck: Alla tryck är papperstryck.

Gör bilden grafisk genom att bearbeta den i photoshop. Det får inte finnas någon gråskala. Sedan inventerar man bilden och skriver ut den på en laserskrivare.

Nästa steg är att blanda ett keramiskt pigment med vatten och pensla detta över bilden. Färgen fastnar bara där det inte finns någon trycksvärta. Därefter lägger man pappret upp och ner på lersjoket och gnuggar över bilden på leran.

Reliefer: Relieferna är gjorda med händerna och olika keramiska verktyg. I de spruckna ytorna har jag torkat ytorna med varmluftpistol och tryckt underifrån. De bubbliga relieferna har jag gjort genom att lägga lersjoket på skumgummi och tryckt i leran med fingrarna.

Slitna ytor: De flesta slitna ytorna är gjorda genom att engobera leran i flera lager, torka med varmluftpistol och skölja av under kranen. Jag har också blåst på engoben med tryckluft.

Engober:

Alla engober är gjorda på porslingjutmassa CP 980 och infärgade med färgkropp.

Rödbrun	5% Klosterbrun
Rosa	5% Mörkrosa färgkropp
Blå	3% Djupblå färgkropp
Grön	5% Ljusgrön färgkropp
Grå	5% Svart färgkropp

Glasyr:Porsgrund

Natriumfältspat	50
Kvarts	20
Zink	12
Krita	15
Kaolin	5

Källförteckning.

Böcker

Man kan inte svika sin bästa vän
och bli bra på att sjunga samtidigt
Svenska Ödehus
De Ovanliga

- Kim Hiorthöy, Alfabet 2003
- Sven Olof Karlsson, Natur och Kultur 2008
- Åke Mokvist, Balkong förlag 2006

Filmer

Du Levande
En Kärlekshistoria
Trials of Life

- Roy Andersson
- Roy Andersson
- David Attenborough

Poesi

Svart som silver

- Bruno K. Öijer, W&W förlag 2008

Installationer

Anish Kapoor, www.anishkapoor.com
Katrin-Sigurdardottir, www.katrinsigurdardottir.info

Min käraste Lina
Alla mina finfina klasskamrater
Handledare Frida Mälarborn
Professor Morten Löbner Espersen
och Studierektor Annette Florén

Ni har alla varit ett stort stöd och
inspiration i mitt arbete.

Tack!